

Netoličtí volejbalisté: Druhé místo je největší úspěch

Netoličtí volejbalisté se starají i o propagaci, kdy vytváří různé plakáty, které zvu na zápasy. Na jednom z nich je i celý tým (zleva) Milan Holeček, Ondřej Mach, Jakub Škoda, Jaroslav Matys, Lukáš Holeček, David Triska, Roman Vácha, Ondřej Jileček, Zbyněk Baron, Petr Šanda, Jan Suchý, Tomáš Bartoš, Luděk Filip, František Reindl. Na společné fotce chybí jen Jan Žáček.

FOTO | ARCHIV KLUBU

Podle nahrávače Jana Suchého se mohou netoličtí volejbalisté spolehnout hlavně na dobrou partu a zlepšující se výkony mladých hráčů. **Na postup z druhé do první ligy ale Jihočeši zatím vůbec nemyslí.**

5plus2 ROZHOVOR

PETR LUNDÁK

NETOLICE | Když začínala letošní sezona, řekli si, že chtějí být na konci alespoň do třetího místa. Jsou druzí. „Zatím je to nejlepší umístění v historii našeho klubu,“ říká nahrávač Netolic Jan Suchý, který patří k těm zkušenějším hráčům a který také chystá kolegům v týdně tréninky.

Sezonu tedy můžete zpětně hodnotit jako dobrou, že?

Chtěli jsme být do třetího místa, to byl náš cíl. Ale soutěž je tak vyrovnaná, že až do poslední části nebylo nic rozhodnuto. V podstatě stačilo, abychom zahráli jeden špatný víkend a rázem jsme mohli být o tři místa níž. Říci, že jsme celý rok šli za druhým místem, je asi nesmysl, ale snažili jsme se o třetí příčku.

Čemu ten úspěch přisuzujete?

Máme kluky, co jsou spolu dlouho pohromadě. Od té doby, co jsme čtvrtou sezonu ve druhé lize, zůstal kádr prakticky stejný, až na drobné změny. To je první věc. Druhá je pak ta, že kádr, který tehdy vybojoval druhou ligu, je dnes v nejlepších volejbalových letech. Pak jsme hodně zapojili mladé kluky a řekl bych, že právě oni začínají přebírat žezlo. Také se nám letos sešlo, že starší ještě můžou hrát dobrý volejbal a mladí do zápasů už také hodně promlouvali.

V každém kolektivním sportu je důležitý fungující kolektiv. Máte dobrou partu?

Jasně. Jsme všichni amatéři, volejbal děláme pro pocit ze hry a z vítězství. Kdybychom neměli dobrou partu, tak to dávno neděláme. Naše parta je tedy výborná, proto všichni hrajeme volejbal.

Vzpomenete si na nějaké zápasy, které se vám letos mimořádně povedly?

„Máme kluky, co jsou spolu dlouho pohromadě. Od té doby, co jsme čtvrtou sezonu ve druhé lize, zůstal kádr prakticky stejný.“

Zrovna teď si konkrétní zápas asi nevybavím. Měli jsme ale dlouhou vítěznou šňůru, kde jsme asi měsíc a půl v kuse vyhrávali a dařilo se nám. To byl příjemný pocit z toho, že můžeme porazit opravdu každého. Druhou ligu vyhrály zaslouženě Domažlice a za celou sezonu prohrály asi jen pět zápasů. Z toho tři právě s námi, i proto byla utkání s Domažlicemi asi ta nejvydařenější.

Čím jste letos nejvíce zlobili soupe-

ře? Jaká herní činnost byla nejsilnější?

Nemyslím si, že bychom měli třeba dobré servery či obranu. Spíš herní dovednosti jednotlivců zapadly do celkového rámce našeho týmu. Sezónu netáhli jen jednotlivci, mladí začali hrát fakt dobře a starší kluci jim uměli pomoci. Jednu činnost určitě označit nemůžu.

Mají Netolice do budoucna nějaké postupové ambice o ligu výš?

Já jsem jeden z těch starších hráčů, takže já postupové ambice nemám (směje se). Druhá liga je náročná soutěž, i časově, takže jsme se o tom vůbec nebavili. Myslím si, že i zopakovat tento úspěch bude dost obtížné. Uvidíme v průběhu sezony, pokud bychom přece jen hráli na postup, museli by se toho chopit hlavně ti mladí. To je ale zatím nízká pravděpodobnost.

Kdy vám začne příprava na další ročník?

Po sezoně máme jeden měsíc volnější. Pak začne část kluků hrát turnaje na antuce a část se bude věnovat plážovému volejbalu. Někdy od srpna začneme s fyzickou přípravou, v září máme soustředění a od začátku října začíná další sezóna.